REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

UZVP-ARJ.br.44/2021

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Erdogan Haxhibeqiri i Beshir Islami, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca NTSH „E... Gj...“, protiv odluke tuženika Poreske uprave Kosova br.346/2015 od 24.11.2015 godine, odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnetog od strane tužioca, protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.179/2019 od 18.02.2021 godine, na sednici veća održanog dana 28.04.2021 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Usvaja se kao osnovan zahtev tužioca NTSH „E... Gj...“ za vanredno preispitivanje sudske odluke, ukidaju se presuda Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.179/2019 od 18.02.2021 godine i presuda Osnovnog suda u Prištini-odeljnja za upravna pitanja-fiskalna divizija U.A.br.2228/15 od 05.12.2018 godine i predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.179/2019 od 18.02.2021 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca NTSH „E... Gj...“ podneta na presudu Osnovnog suda u Prištini-odeljnja za upravna pitanja-fiskalna divizija U.A.br.2228/15 od 05.12.2018 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za poništaj odluke tuženika Poreske uprave Kosova br..../2015 od 24.11.2015 godine.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost presude Apelacionog suda u Prištini

UŽ.AA.br.179/2019 od 18.02.2021 godine. Navodi da je osporena presuda doneta usled povreda materijanog prava i povreda odredaba postupka. Predložio je da se zahtev usvoji i da se osporena presuda Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.179/2019 od 18.02.2021 i presuda Osnovnog suda u Prištini-odeljnja za upravna pitanja-fiskalna divizija U.A.br.2228/15 od 05.12.2018 godine preinače tako što će se usvojiti tužbeni zahtev tužioca.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke je osnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je presudom Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.179/2019 od 18.02.2021 godine odbijena kao neosnovana žalba tužioca NTSH „E... Gj...“ podneta na presudu Osnovnog suda u Prištini-odeljnja za upravna pitanja-fiskalna divizija U.A.br.2228/15 od 05.12.2018 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca NTSH „E... Gj...“ za poništaj odluke tuženika Poreske uprave Kosova br..../2015 od 24.11.2015 godine.

Odlučujući po zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnetog protiv osporene presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.599/2019 od 02.11.2020 godine, Vrhovni sud za sada ne može prihvatiti kao pravilna pravna stanovišta nižestepenih sudova datih u osporenim presudama, obzirom da su iste donete uz bitne povrede odredaba Zakona o parničnom postupku, primenljivog na osnovu člana 63 Zakona o upravnim sporovima, zbog čega je ovaj sud presude nižestepenih sudova i ukinuo.

Vrhovni sud smatra da su nižestepeni sudovi načinili bitne povrede odredaba člana 182 stav 2 tačka (n) Zakona o parničnom postupku, primenljivog na osnovu člana 63 Zakona o upravnim sporovima. Naime, članom 182 stav 2 tačka (n) Zakona o parničnom postupku, je propisano da suštinska povreda odredaba parničnog postupka postoji uvek ukoliko presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati a posebno ukoliko presuda uopšte nema razloga ili u njoj nisu uopšte navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nejasni, kontradiktorni ili ukoliko o odlučnim činjenicama postoje protivrečnosti između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju dokumenata ili zapisnika. Bitna povreda odredaba parničnog postupka se sastoji u činjenici da nižestepeni sudovi u svojim presudama nisu izneli koje su odlučne činjenice istinite i na čemu zasnivaju njihovu ocenu, dok su dati razlozi nejasni i protivrečni. Pored toga, postoji protivrečnost i između onog što se u razlozima presuda navodi o sadržini isprava.

Naime, drugostepeni sud u obrazloženju presude navodi „Tužioc je tužbom protiv Rešenja odeljenja za žalbe PUK, pokrenuo upravni spor pred prvostepenim sudom, koji je nakon održane sednice za glavnu raspravu dana 05.12.2018 i upravljanja sa dokazima kao u zapisniku iz glavne rasprave, tokom ocene zakonitosti tuženog organa, doneo ožalbenu presudu kojim odbija tužbeni zahtev tužioca i ostavlja na snazi odluku Odeljenja za žalbe PUK br..../2015 dt. 24.11.2015. U obrazloženju je između ostalog naglasio da nakon razmatranja upravljanih dokaza i zakonskih odredbi na snazi konstatuje da je tužena ispravno postupila kad je osporenom odlukom odbila žalbu tužioca i potvrdila kao osnovano obaveštenj o dodatnim ponovnim procenama kontrole, kojima je tužioc opterećen administrativnom novčanom kaznom i smanjenjem kreditnog viška za PDV, obzirom da investicione kupovine/ulaganja koje je dostavio tužioc nisu bili prihodi tužioca već prihodi trečih lica. Sud smatra da je procena ponovljene kontrole od 24-08-2015, pravilna, pri čemu je nakon sakupljanja svih činjenica i izjava trečih lica, knjige nabavke za period od 01.01.2010 do 31.03.2014, fakture nabavke, radnih ugovora za izvršioce radova koji su završili izgradnju objekta za benzinsku pumpu, dokumentacije za urbanističku dozvolu, ugovora o zakupu objekta za benzinsku pumpu, proizašlo da su transakcije izvršene u ime tužioca NTSH „E... Gj...“ a koji se odnose na nabavku građevinskog materijala za pumpu, i prihodi iz zakupa objekta pumpe poništeni kao transakcije koje su nastale tokom aktivnosti tužioca. Sud na osnovu ovih materijalnih dokaza utvrđenih tokom upravnog postupka, usvaja konstatacije koji su navedeni u obrazloženju osporene odluke - da vlasništvo nad objektom benzinske pumpe i prihod od zakupa pripadaju investitoru, F... Z..., koji je sredstva – novac preneo na bankovne raćune drugog lica tj. Sh... G..., i iste su prenete na bankovni račun tužioca. Isto činjenično stanje potvrdio je i poreski inspektor i kad je primljena izjava vlasnika A... Z..., koji je izjavio da nema nikakvo imovinsko pravo nad objektom benzinske pumpe na kojim su izvršena ulaganja od strane trečeg lica, F... Z...“

Po mišljenju ovog suda, a imajući u vidu napred navedeno obrazloženje drugostepenog suda, nesporna je činjenica da nižestepeni sudovi u svojim presudama nisu izneli koje su odlučne činjenice istinite i na čemu zasnivaju njihovu ocenu, dok su dati razlozi nejasni i protivrečni. Pored toga, postoji protivrečnost i između onog što se u razlozima presuda navodi o sadržini isprava. Ovaj sud smatra da bitna povreda odredbi postupka postoji i ogleda se u činjenici da drugostepeni sud nije dao odgovor na razloge koji su doveli do neprihvatanja žalbenih navoda.

Drugostepeni sud, po mišljenju ovog suda, ničime nije obrazložio da su postojali zakonski uslovi koji su predviđeni u zakonskim odredbama a na koje se pozivao prvostepeni sud prilikom donošenja svoje odluke. Ovo tim pre što se u spisima predmeta nalazi veštačenje veštaka finansijske struke od 23.02.2016

godine, dato u krivičnom predmetu PP/II.br.2564/14 Osnovnom Tužilaštvu u Prizrenu. Naime, uvidom u navedeno veštačenje, ovaj sud je našao da je veštak utvrdio sasvim suprotno stvarno stanje od onog na koje se pozivaju nižestepeni sudovi u obrazlkoženjima svojih presuda. Ovde posebno treba istaći činjenicu da se navedeno veštačenje nalazi u spisima prdmeta, a isto nije bilo predmet ocene nižestepenih sudova. Po mišljenju ovog suda, navedeno veštačenje je moralo biti cenjeno od strane nižestepenih sudova ili je u suprotnom prvostepeni sud bio obavezan da sam angažuje veštaka, pa da nakon pribavljanja nalaza veštaka donese jednu pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zbog svega napred navedenog, a po mišljenju ovog suda, presude nižestepenih sudova je valjalo ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Stoga, prvostepeni sud je dužan da u ponovnom postupku, otkloni gore navedene nedostatke i utvrdi činjenice i dokaze u vezi navoda iznetih u tužbi i zahtevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, pa će u zavisnosti od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilnom primenom materijalnog prava odlučiti o tužbi tužioca, nakon čega će doneti pravilnu i zakonitu odluku. Prvostepeni sud je takođe dužan da u ponovnom postupku razmotri u svojstvu dokaza veštačenje veštaka finansijske struke od 23.02.2016 godine, dato u krivičnom predmetu PP/II.br.2564/14 Osnovnom Tužilaštvu u Prizrenu, a koje se nalazi u spisima predmeta, ili da sam angažuje veštaka finansijske struke, koji će shodno iskustvenim normama dati svoj nalaz i mišljenje u vezi napred navedenih pitanja. Napominjemo da su stavovi izneti u ovoj presudi, shodno članu 54 stav 3 Zakona o upravnim sporovima, obavezujući za nižestepeni sudove.

Sa svega iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 28.04.2021, UZVP.ARJ.br.44/2021

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić